

hørte hjemme i det næste Aar, men den Sag skal jeg straks komme til. Da Landstinget imidlertid havde godkendt vedkommende Statsregnskab 1893—94, paastod det, at man ikke længere var berettiget til at komme tilbage til den Sag. Det lykkedes mig imidlertid i Fjor at blive enig med den højtærede Konseilspræsident og Finansminister, som lovede, at han vilde drage Omsorg for, at saafremt Regnskabet om Gendarmerikorpsets Afvikling ikke havde foreligget Statsrevisionen, saa skulde det blive den tilsendt. Efter dette Løfte maatte jeg naturligvis i høj Grad paaskønne, som ved forskellige lignende Lejligheder, den elskværdige Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister har stillet sig lige over for disse Revisionsbehandlinger her i Tinget, men desværre har den ærede Minister ikke holdt sit Løfte. Den ærede Minister har sendt en Regnskabsoversigt, oven i Købet en Regnskabsoversigt, som tidligere har været tilstillet Statsrevisionen, men noget Regnskab vedkommende Gendarmerikorpsets Afvikling er endnu den Dag i Dag ikke tilstillet Statsrevisionen. Den ærede Minister tilføjede — jeg henviser til Folketingsstidenden 1897—98, Sp. 1868 — at hvis Oplysningerne ikke vare detaillerede nok, maatte det blive Statsrevisionens Sag at fordre mere detaillerede Oplysninger. Efter denne Forhandling her i Folketinget har Statsrevisionen i en Skrivelse til Ministeriet udbedt sig Gendarmeriregnskabet, men har i Stedet for faaet den Oversigt, som de havde faaet en Gang i Forvejen. Hvorvidt Ministeren havde ment, at en Regnskabsoversigt kan træde i Stedet for et Regnskab, ved jeg ikke, eller hvorvidt han havde ventet, at Statsrevisionen havde udbedt sig dem mere specificerede. Men den ærede Minister lovede at sende et Regnskab, men ikke en Regnskabsoversigt. Det er jo beklageligt, at man skal vende tilbage til dette Punkt, fordi man ellers synes at være kommen til en Slutning med dette Spørgsmaal, og vi kunne altsaa i Aar have haft Forholdene vedrørende dette Korps' Afvikling fuldstændig klare. Nu blive de det vel sagtens aldrig. Men en Gang maa vi dog se at faa en Ende derpaa. Spørgsmaalet vedrører i sin Realitet Benyttelsen af Supplementsperioden. Man vil erindre, at det daværende Ministerium mente sig berettiget til at benytte den saakaldte Supplementsperiode til at sælge de Genstande, der vedrørte Gendarmerikorpset, og ved Hjælp af de Indtægter og andre Penge at afvikle de Forpligtelser, som Regeringen

havde paataget sig selv ved Udstedelsen af sin provisoriske Gendarmerilov. Der maa nedlægges en ganske bestemt Protest imod, at Supplementsperioden kan anvendes paa den Maade. Man havde endnu den 2den April i Landstinget vedtaget et Lovforslag om Gendarmerikorpsets fortsatte lovlige Bestaaen. Ganske vist forkastede Folketinget det naturligvis, men det, at man endnu den 2den April i Landstinget vedtog et saadant Forslag, viser, at Afviklingen ikke kan være begyndt forud for 1ste April, og naar den ikke kan være begyndt forud for 1ste April, er der intet at supplere; en Supplementsperiode maa ganske sikkert være en Periode, i hvilken man supplerer noget, som er paabegyndt. Hvis det viser sig, at der skulde falde Udgifter eller Indtægter, som ikke vedrøre de paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven bevilgede Beløb, ja, saa maa Ministeren sørge for at skaffe sig Efterbevilling; derfor er jo hele Efterbevillingssystemet kommet frem. Den ærede Minister har udførlig i Landstinget dvælet ved dette Spørgsmaal, foranlediget dertil af en Landstingsmand fra Kjøbenhavn, der udgør Mindretallet i Statsrevisionsudvalget deroppe. Jeg skal dvæle et Øjeblik ved de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister ved den Lejlighed fremsatte. Den højtærede Finansminister siger i Landstinget, at hvis man fik en ny Lov, der sagde, at Kjøbenhavns Politi skulde overtage den Virksomhed, som nu udføres af Holmens Politi, fra Finansaarets Udgang, altsaa fra en 1ste April, saa at de særlige Politikorpser paa Holmen bortfaldt, saa vilde ingen af os være i Tvivl om, at det vilde være fuldstændig korrekt at anvise til Udgift de Lønninger, man var nødt til at betale Korpsets Medlemmer. Jo, det kan man meget godt være i Tvivl om. Det nærmeste, rigtigste og korrektteste havde været, at Ministeren havde søgt Midler dertil samtidig med, at en saadan Lov blev fremlagt eller godkendt af Ministeren, hvis det var en privat Lov om disse Korpsets Ophævelse. Hvis Ministeren har Opmærksomheden henvendt paa, at dertil skulde bevilges Midler, maatte han forsøge at skaffe dem bevilgede. Paa samme Maade gaar det med det andet Eksempel, som Ministeren fremfører, og som skal bevise det berettigede i at postere Udgifterne og Indtægterne ved Gendarmerikorpsets Ophævelse paa den Maade, de ere posterede. Ministeren siger: „Hvis man gik til at op hæve de udvidede Kursus for Lærere og Lærerinder fra 1ste April — de ere hjem-